

BUDAPESTI UNITÁRIUS HÍRLEVÉL

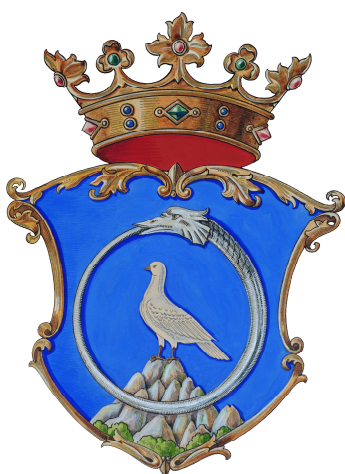
A BUDAPESTI NAGY IGNÁC UTCAI UNITÁRIUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE
2019. JÚLIUS - SZEPTEMBER XIX.ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

ŐSZI HÁLAADÁSI ISTENTISZTELET

2019. SZEPTEMBER 29. (VASÁRNAP) 11 ÓRA

Hagyományainknak megfelelően őszi hálaadási ünnepi istentisztelettel várjuk templomunkba a híveket szeptember 29-én, vasárnap 11 órától. A szószéki szolgálatot dr. Czire Szabolcs gyülekezeti lelkész végzi, az ágendát drd. Orbán Erika lelkész nő mondja.

Az ünnepi istentiszteleten az Úr asztalát megterítjük, arra a Jézus életére, tanítására és halálára emlékeztető jegyeket, a kenyeret és a bort helyezzük el. Az úrvacsora felvételére várjuk konfirmált unitárius testvéreinket.

HONLAP:

www.unitariusbudapest.hu

DRÓTPOSTA:

budapesti.unitarius@gmail.com

FACEBOOK:

Budapesti-Unitárius-
Egyházközség

Minden a hálaérzettel kezdődik

*Áldjad én lelke az Urat, és el ne feledkezzél
semmi jótéteményéről.
Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja
minden betegségedet.
(Zsolt 103,2–3)*

A boldogság könnyű erénye

Ha valaki nem hallaná eléggé tisztán a vallási hagyományok évezredes bölcséletét a hálaérzet életformáló erejéről, akkor hallja meg a mai kutatások egybehangzó véleményét: boldogságérzetünk és lelki egészségünk megteremtésének és fenntartásának önmagában legfontosabb eleme a hála. A hálás ember boldog ember. Ahogy egy sokat tapasztalt pszichológus-kutató állapítja meg: „Minél inkább megértem az emberi tudatot és magatartást, annál inkább erősödik bennem a sejtés, hogy nincs olyan, hogy boldogtalanság, csak hálátlanság van.” (Maraboli)

A hála a legkönnyebb erény lehetne, hiszen az csak a már elfogadott jónak az örömteli visszhangja. De a legtöbbször azon fukar emberek közé soroljuk magunkat, akik még ezt az örömet is meg akarják tartani maguknak. Ha pedig elég sokáig élünk így, már az örömeztetés sem születik meg bennünk, mindent elnyom a panasz és a gond. Az vagy, amire nézel, mondaná a Hagomány. Akkor élünk igazán, amikor szívünk kincseit számba vesszük, mondja Wilder. Márpedig a hála tudatosítása mindannyiunkkal azt okozza, amit Ward írói pontossággal fogalmaz meg: a hétköznapi monotonitást hálaadó ünneppé formálja, a rutinnal végzett munkát örömmé, az előttünk álló nehézségeket lehetőséget hordozó áldássá.

Külön ünnepet szentelünk

Amikor megpróbálunk eleget tenni a zsoltár felhívásának, amely azt kéri tőlünk, hogy el ne feledkezzünk Isten „semmi jótéteményéről”, azonnal felismerjük ennek a nehézségét. El ne feledkezzünk – azaz vegyük számba, emlékezzünk mindenikre. Nos, ezzel általában két nehézségünk is van. Egyik az emlékezéssel van, hisz sokszor úgy tűnik, hogy egészen másról szól az életünk, nem a jótéteményekről, a rosszra hajlamosabbak vagyunk emlékezni. A másik a minden jótéteménnyel: hogyan emlékezhetnénk mindenikre, hisz amikor elkezdjük ténylegesen számba venni, végeláthatatlanul sok lesz az égi jótétemények száma.

A két nehézség mintha ellentétben állna egymással: nehézségekre összpontosuló figyelmünkkel gyakran nem találunk rá magunkban a hála, ha pedig odafigyelünk, lenyűgözve állunk Isten jósága előtt. Mindig kiderül, hogy hálnak tárgyát nem is tudjuk ténylegesen számba venni. Könnyen érhető tehát, hogy az ellentmondást a magunk szemléletében kell keresnünk.

Érdekes megfigyelni, hogy itt egy olyan alapvető és egyetemes szellemi attitűdről van szó, amelyet minden vallás igyekszik kiteljesíteni híveiben. Mi, unitáriusok külön ünnepet szentelünk a hálnak, amelyet úrvacsoravétellel is megpecsételünk: ez az őszi hálaadás ünnepe. Mint minden ünnepnél, a szándék itt is a figyelmünknek egy meghatározóan fontos témára való irányítása, habitussá formálása. Mert a hálás ember boldog ember.

Az előjelek kiigazítása

Senki sem ígérte, hogy nem lesz rossz az életünkben. De arra sem kényszerít senki, hogy a rosszat lássuk, és ne a jót. A zsoltár is azt kéri, hogy el ne feledkezzél semmi jótéteményről. Az eredeti kifejezés itt – hakarát hatov – azt jelenti: felismerni a jót. Nem mondja, hogy nincs rossz. Azt mondja: felismerni a jót. Azt a jót, ami már adva van az életünkben. Nem vágni rá, hanem felismerni. Tudom, hogy a mai világ más irányban tart, és az állandó hiányérzet gerjesztésével próbálja a gazdaságot élénken tartani. De a mi élénkségünk ne hagyja magát: hadd mondja a világ, hogy hiányérzet, mi válaszoljuk azt, hogy hálaérzet!

Ahhoz, hogy hálát adhassunk, először hálát kell éreznünk. Nem gondolni a hála, hanem hálát érezni. Biblikusan szólva: egész bensőnkben. A bennünk és körülöttünk létrejövő folyamatok kémiaiáját nem a gondolat indítja útjára, hanem az érzés.

Amikor belátjuk, hogy a hálaérzet megváltoztat, ezzel nem tagadjuk a rosszat, a fájdalmat, a veszteséget, csak az arányokat állítjuk helyre. Csak az előjeleket igazítjuk ki.

A hálaérzet megváltoztat

A hálaérzet megváltoztat, mert egy pillanat alatt újraprendezi a tudatunkat, és ezáltal megváltoztatja azt, ami belül van, és így azt is, ami kívül van! Az egyik tanítóm sok évvel ezelőtt azt mondta: bárhol vagy, szánj egy kis időt arra, hogy keress valamit magad körül, ami gyönyörű, és amiért hálás tudsz lenni. Ritkán mulasztom el ezt megtenni, és mindig áthangol. Érdemes kipróbálni! Pár másodperc elég, és egészen átrendezi a tudatunkat. Ilyenkor válnak

értehetővé az ehhez hasonló mondások közhelyen túli élménytartalma: „Vannak, akik haragosak, mert a rózsáknak töviseik vannak. Én hálás vagyok, hogy a töviseknek vannak virágai.” (Karr)

Mert a hálaérzet megváltoztatja a *múltat*. A lélektan szilárd tétele, hogy a gyermekkori traumák egyik leghatékonyabb feloldása az által lehetséges, ha az illető megtanul hálával tekinteni arra, amit átélt. A teológiai nevelés lelki formálódást jelent. Másodév végén minden hallgatónak arról kell írnia, hogy életében kikért és mikért hálás. Számos vallomás igazolja, hogy ez a gyakorlat átalakította a lelkészjelöltek múlthoz való viszonyát, és közelebb hozta azokhoz, akik fontosak számukra. De legfőképpen, közelebb hozta a hallgatókat Istenhez, akiknek így az élettörténetükön vörös fonalként végigvonuló gondviselés a hála által láthatóbbá vált. Ahogy egy prédikátor mondta: a hálaérzet kilincs a hit ajtaján. „Ne lábbal, fiam, használd a kilincset!”

A hálaérzet megváltoztatja a mindennapi *alapjázatunkat* – amit csúnyán, de kifejezően gyakran mindennapi robotnak mondunk. Emlékszem arra a fáradt asszonyra, aki nagy rakás tányér fölé hajolva mosogatott. – Nem nehéz minden nap ekkora családot rendezni? – tettem fel az együgyű kérdést. – Hálát adok, hogy ilyen sok mosatlan van, mert azt jelenti, hogy sokan ültük körül az asztalt. Honnan van egyesekben, „egyszerű emberekben” ennyi bölcsesség?!

A hálaérzet megváltoztatja a *gyászt* és más veszteségeket. A gyász és veszteség fájdalma feloldódik, ha őszinte hálával tudjuk átérezni, amit az eltávozott szerettünk jelentett nekünk az által, hogy megoszthattuk vele életünket. A legtöbb, amit egy eltávozott szerettünkért tehetünk, az nem a gyász, hanem a hála. Hála azért, hogy élt, hogy szeretett és szerethettük.

A hálaérzet megváltoztatja a *kapcsolatokat*. A házasságterápia egyik kulcsezszköze az, hogy a meghasonult házastársakban felébreszti a hálaérzetet. Testvéreim! Nincs életünkben olyan ember, bármennyire is gyűlöljük vagy gyűlöljön, aki iránt ne érezhetnénk hálát, ha a jó felismerésének szándékával nézzük. És ne csodálkozzunk, ha ezt megtéve a viszonyunk is megváltozik! A vallási hagyományok ezt úgy nevezik, hogy mindenütt tanítók vesznek körül, ha van szemünk a látásra.

Megbocsátás és gyógyulás

A fentiekből világossá válik, hogy miért kapcsolja össze a zsolttáros a hálát azzal, hogy „megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja

minden betegségedet...” Miért jár együtt a hála és a megbocsátás, a hála és meggyógyítás? A többezer éves szentírási tapasztalat tudja, hogy a hálaérzet feloldoz a múltunk alól, és életünk örömmel fogadott részévé teszi a betegséget is. Mindaz, ami megtörtént, hálára érdemes. Mert az én életem volt. Minden betegség és veszteség elveszíti fájdalmát, ha áldásként tudok ránézni. Mert általuk éltem meg élményeimet. Általuk formálódtam. Mert általuk ismertem meg olyan helyzeteket, melyeket magamtól sosem választottam volna. Általuk éltem meg mindazt, amit megéltem. Hála értük! És ha őszintén át tudom érezni ezt a hálát, máris lelkemben, tudatomban gyógyult vagyok! Mert nincs olyan, hogy boldogtalanság, csak hálátlanság van!

Dr. Csire Szabolcs lelkész

Még nincs hálánaplómk?

A hálaérzet öniskolájának legfontosabb eszköze a hálánapló. Íme néhány hasznos tipp, hogyan vezessük. Nagyon egyszerű! Vegyünk egy jegyzetfüzetet, és lehetőleg minden este foglaljuk össze tömondatokban, hogy aznap milyen történésekért, körülményekért vagyunk hálásak. Az elején nehezen jutnak eszünkbe, estéről estére nagy a kísértés, hogy ugyanazokat írjuk. De ahogy szemünk egyre érzékenyebbé válik az áldások meglátására, úgy egyre több mindent fedezünk fel. Hálásak leszünk szavakért, érintésért, illatért, hangokért, találkozásokért, „véletlenekért”. Egyre könnyebben mondunk köszönetet a körülöttünk élőknek.

Tapasztalati felismeréssé válik számunkra, hogy az életben semmi nem magától értetődő, sem a család, sem a munka, sem a béke utcáinkon, de még a levegő vagy a fény sem. Ahogy Einstein mondja: „Csak kétféleképpen élheted az életed. Vagy abban hiszel, hogy nincsenek csodák,

vagy abban, hogy a világban minden egy csoda.”

Az unitárius ember az Egy Isten szerető akaratát látja mindenben. Tudja, hogy minden csoda. És nem szűnik meg ezért hálát adni.

Boldog téli, tavaszi, nyári és őszi hálaadást mindenkinek!

Dr. Czire Szabolcs lelkész

Felnőttkonfirmálás

Szeptember elsején az istentisztelet keretében rendkívüli alkalomra kerül sort: két felnőtt tett hitéről tanúbizonyságot a gyülekezet előtt. Hónapokon át készültek erre az alkalomra, hosszú, mély beszélgetéseken vettek részt. Lelkészt is próbára tevő teológiai érdeklődés és tisztánlátás jellemezte mindkettőjüket.

A konfirmálás keretében a Káté kérdések és az Unitárius Ösvényben olvasottakra való reflektálás előtt mindketten vallomásban fordultak a gyülekezet felé. Ezeket adjuk most közre, mindannyiunk lelki épülésére.

Bakó Norbert Zsolt 1993. január tizenkilencedikén született Marosvásárhelyen. Szülei Bakó Anna és Bakó János, négy évvel kisebb öccse Tamás. Elemi iskolás koráig tanult Erdélyben, a család utána Magyarországra költözött. Tanulmányait a Zalaszentmihályi Általános Iskolában végezte, majd 2008-tól a középiskolát már a Csány László Közgazdasági Szakközépiskolában járta Zalaegerszegen, ahonnan az út az informatikai érdeklődésnek megfelelően a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnök-informatikus szakára vezetett. Az alapképzés alatt egy évet ösztöndíjasként a Dél-Koreai Kyungpook Egyetemen villamosmérnöki képzésén töltötte. Itthon a Gazdaságinformatikus mesterképzést az idén januárban végezte el. Már az alapképzés alatt dolgozni kezdett a SAP Hungary KFT-nél, ahol a mai napig alkalmazásban van.

„Nagyon sokáig a ráció tiszta világában éltem. Talán tavaly május környékén történt, hogy tudatosan megéreztem, hogy ugyan így is lehet élni, de a belső megnyugvást lehetetlen elérni ily módon. Minden egyes elvégzett feladattal, keserves küzdelem árán elért céllal csak jobban mélyült belső nyugtalanságom. Minden jó és szép volt, de valami mégis hiányzott, valami, ami az apró részekből összerakott egésznek egy magasabb jelentést is ad. Ekkor fogtam fel, hogy a külső világ csupán átmeneti nyugalmat adhat.

Ennek hatására fordultam belső világom felé, hogy életemben talán először megkérdezzem magamtól merre tovább, mit tegyek. Meglepetésemre, a lelkembe kiáltott kérdésnek nem csupán a visszhangját hallottam, hanem felelet is érkezett, érzések formájában. Ezt akkor persze nem tudtam felfogni, nemhogy értelmezni is. Először a válasznak csak finom kis részletei fedték fel előttem titkukat, amelyek azonban már elegendőek voltak kapaszkodónak az utazás megkezdéséhez. Így hát nekivágtam. Bár az utazás nehéznek ígérkezett, meglepetésemre sokkal csodálatosabb volt, mint bármi, amiben addig valaha is részem volt. Az úton levés gyönyöre, a puszta utazás érzete oly belső elégedettséggel töltött el, hogy bármilyen nehéz dolog is gördült elém, megbirkóztam vele. Ekkor még nem tudtam, hova tartok, csak azt tudtam, hogy a jó irányba haladok. Életemben először elengedtem a gyeplőt, és hagytam, hogy történjen, aminek történnie kell.

Többek között így jutottam el az íróasztal mellől felállva egy nyolc napos zárándoklatra is. Egyedül vágtam neki, pedig voltak napok, amikor nem tudtam, hogy egyáltalán lesz-e hol aludnom, de úgy voltam vele, hogy minden úgy fog történni, ahogy annak lennie kell. És ekkor olyan embereket sodort utamba a sors, olyan élményekkel gazdagodtam, amelyet ésszel nem tudtam felfogni, de éreztem, hogy a lelkem érti

és megjegyzezi ezek jelentőségét. Ekkor még semmit sem tudtam a vallásról, Istenről is csak homályos és előítéletes, mások véleményén alapuló ismereteim voltak. Ez után történt, hogy megértettem, hogy ha a külső cselekedeteinket a belső bizonyosság ereje hajtja, az már önmagában boldogság és nyugalom. Na de vajon honnan jön ez a belső bizonyosság, hogyan szökkennek szárba az érzések, amelyeket követnem kell, mert hogy nem a gondolati síkon történik mindez abban biztos voltam.

Kérdéseimre nem kaptam választ, így hát telt-múlt az idő, és arra lettem figyelmes, hogy egyre-másra a megfelelő könyv, a megfelelő forrás akad a kezembe, így szinte mintegy észrevétlenül nyitottá váltam a ráción túli világ megismerésére. Megértem a változásra, már csak várnom kellett a megfelelő pillanatra, amely fenekestül felfogatja az életemet, és éreztem, hogy közeledik. Ez az időpont október 28-án érkezett el, amikor is megismertem a jelenlegi páromat, aki lelkesnek tanul Kolozsváron. Ekkor végzetes bizonyossággal éreztem, hogy nem véletlen a találkozás, és a hivatás béli szerepe sem.

Ezután ismerkedtem meg az unitárius vallással, érdekelt, hogy mit kínálhat ez nekem, ezért kutakodtam, olvastam és egy olyan vallásos felfogással találkoztam, amely tökéletesen az én világomba illeszkedett. Sok jó és nagyszerű embert ismertem meg, miután istentiszteletekre kezdtem járni. Meglepetéssel tapasztaltam, hogy köszönőviszonyba sem volt az istentisztelet fogalma a bennem élő képpel, és hogy csak mások véleménye és tapasztalatai vezettek, amikor ódzkodva, visolyogva és kicsit fölényesen legyintettem a templomba járó emberekre.

A múlt hónapok alatt egyre közelebb kerültem a valláshoz, és meglepődve tapasztaltam, hogy szeretném meghálálni azt a sok jót, és csodát, amit ezalatt az idő alatt kaptam. Szerettem volna közelebb kerülni a közösséghez, része lenni, osztozni örömeiben és terhükben. Magától értetődő bizonyossággal érlelődött meg bennem a konfirmálás gondolata, amelynek következtében állok most itt. Érzem azonban, hogy ez nem az út vége, hanem egy kezdet, egy új útszakasz, ahol immár nem egyedül járok, de ott van velem mindig Ő, aki vigyázza lépteimet, és segít elérni legbensőbb valómhoz."

Tarr Ferenc orvosszülők 4. fiaként született, 33 éves. Történelem-magyar-filozófia szakon végzett tanárként, de mellette mindig a színház, elsősorban a rendezés és írás érdekelt.

BonBon Matiné Műhely néven 7 éve azon dolgozik, hogy minőségi zenei produkciók, darabok szülessenek a legfiatalabb generáció számára. Kedves feleségével – aki nem mellékesen korábban idegenvezetőként többször kalauzolt ebben a templomban – Budapesten élnek gyönyörű családban, a 6, a 4 és az 1 éves fiukkal.

„Kedves Testvérek,

33 éves vagyok. Egy olyan korba értem, amikor az ember már megélt ezt-azt, de tudja, hogy a java – ha Isten is úgy akarja – még hátravan. Szerintem ilyentájt akarva-akaratlanul mindenki készít egy számadást: mi az, ami fontos az életben, amire szüksége lehet később is és mi az, ami másodlagos, ami kulcsíny. És kitalálhatják, azért állok most itt, mert rájöttem, a hitemre nagyon nagy szükségem van!

Katolikusként nőttem fel, noha ez inkább a szokásainkban öltött testet és nem a meggyőződéseinkben. Miután elszáldozó lettem, a szüleim rám hagyták a döntést, akarok-e templomba járni? Úgyhogy legközelebb 17 év múlva mentem el misére. Akkor is azért, mert megszületett az első fiam és én olyan hálát, olyan boldogságot éreztem, hogy azt éreztem, ezt meg kell köszönnöm. Ez a hála, ami a család gyarapodásával csak egyre nőtt, vitt el minden héten a templomba. Éreztem Isten áldását magamon, megértettem ez 5 év alatt a vallásos gondolkodás mikéntjét, de mindig maradt bennem egy „DE”. Igen-igen, ez jó, de... Én ezt nem pont így gondolom. Én ezzel így, nem tudok egyetérteni. Ahogy próbáltam elmélyülni a katolikus hitben, egyre többször ütköztem lelkiismeretem, meggyőződéseim falaiba. Mindig nagyon felnéztem azokra a testvérekre, akik mélyen meg tudták élni katolikus hitüket, kétségek nélkül, de az én alapélményem az volt, hogy: Katolikus vagyok, de...

Egy éve azt éreztem, hogy ennek így nincs tovább értelme. Nem akarok olyan dolgokat mondani és csinálni, valami olyat képviselni, amit nem tudok. Elkezdtem tehát utána olvasni, vajon a többi felekezet, a többi vallás hogyan gondolkodik? Amikor elolvastam az unitárius egyház honlapján a hitelveket, nem jött szembe semmi de. Amikor elolvastam az Unitárius Ösvényt lángolni kezdtem, hogy hát lehet ezt így is? Aztán jött Rezi professzor úr kátémagyarázó könyve, az unitárius tudástárról letöltött esszék, tanulmányok és éreztem, hogy megérkeztem. Eljöttem ide a templomba, ahol a prédikációk után úgy mentem haza, hogy még másnap, harmadnap is eszembe jutott, mert azt éreztem

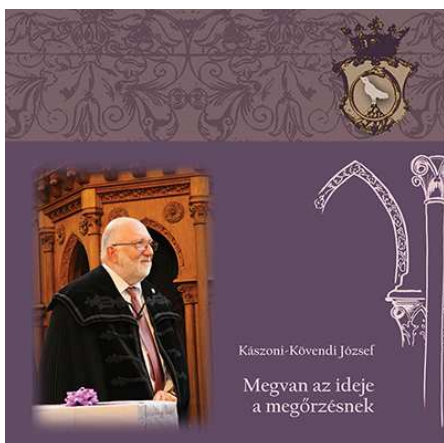
ennek az élethez van köze, a mindennapi élethez. Amitől aztán tényleg másképp kel fel az ember másnap. Kriza lelkész úr szeretetteljes támogatása, aztán Czire lelkész úr baráti nyitottsága mind annak az útnak a kövei, amik egyértelművé tették, hogy szeretnék ma ide kiállni és hitet tenni a vallásomról. Napok óta rosszul alva, hogy vajon sikerül-e pontosan válaszolnom. Előre is kérem tehát, a testvériesség nevében nézzék el nekem, ha nem pontosan válaszolok! Izgulva, izzadva, de hitet tenni.

Hogy miért választottam az unitárius vallást? Mert az élet minden percében tudok rá úgy gondolni, hogy büszke vagyok rá. Mert a mindennapi tapasztalataimból merít. Mert számomra az élet vallása, az örömteli, szeretetteljes életé, amiben az ember Isten tökéletlen képmása és amiben Jézus példája elérhető, követhető. Tökéletlen vagyok, de ígérem, nagyon fogok törekedni. Ezért vagyok ma itt."

Kászoni József könyvének bemutatója

2019. június 22-én került sor az egyházkerület kiadásában megjelent, Kászoni-Kövendi József püspöki helynök *Megvan az ideje a megőrzésnek* című könyvének dedikálással egybekötött bemutatójára Nagy Ignác utca 2-4. szám alatti gyülekezeti termünkben.

Az egybegyűlteket dr. Czire Szabolcs lelkész köszöntötte. A könyv kiadásáról dr. Rokolya Gábor, a kötet szerkesztője tartott ismertetőt, a könyvet bemutatta Kriza János lelkész és Zoltán Csaba, a budapesti egyházközség pénztárnoka.

A könyv 5.000 Ft-os áron az egyházközségi irodában megvásárolható.

A könyvbemutatóval egybekötve került sor Hajdú József Épített unitárius örökségünk című fotókiállításának megnyitójára. A kiállítást dr. Rokolya Gábor nyitotta meg, a rendezvényen fellépett Bucsi Annamária énekesnő és Mészáros Nóra zongoraművész.

Kaveczkiné dr. Farkas Katalin gondnok

Nyári Unitárius Hittantábor Magyarkúton

A Hírlevél szerkesztője felkért, hogy írjak a nyári gyermektáborról. Szerintem a legautentikusabb beszámoló a táborban készült KINCSKERESŐK újság, ami az egyházközség facebook oldalán elolvasható.

A megvalósult programok helyett arról írnék, hogy mit tanultam én a táborban.

1. A gyerekek a tanév végére elfáradnak, de ha hagyjuk, hogy a saját kis nyugisabb tempójukban saját örömeikre alkossanak, csodákra képesek.
2. A mobil nem ellenség, ha alkothatnak, célt adunk a nyomkodásnak, akkor még újságot is összehoznak vele.
3. Sokkal többet értenek és értékelnek belőlünk, mint gondoljuk: Miért vagy hálás? „Hogy ilyen jó szüleim vannak”, „Hogy van hol laknom.” „Hogy unitárius vagyok.” Még sorolhatnám.
4. Ha azt látják, hogy minden kis produktumuk értékelve van, akkor nagyon boldogok.
5. Ha azt látják, hogy nem mondom el, hogy miért döntöttem így vagy úgy bizony fejmemre olvassák.
6. Ami a legbiztosabb a filmnézés csak POPKORN-nal az igazi.

J. Bernáth Márta, presbiter

Dávid Ferenc szobor avatása Kolozsváron

Dávid Ferencnek, az unitárius egyház alapítójának egész alakos szobrát avatták 2019. augusztus 17-én szombaton Kolozsváron, amelyen részt vettem.

A szobor Gergely Zoltán szobrászművész alkotása, amelyet a belvárosi unitárius templom és a János Zsigmond Unitárius Kollégium között kialakított kis téren állítottak fel.

A szoboravatás alkalmából tartott hálaadó istentisztelet után Gergely Zoltán szobrászművész a templomban elmondta: a szobor nem Dávid Ferencet ábrázolja, hanem azt, amit 2019-ben szellemiségéről, életútjáról és a ránk hagyott eszmei örökségéről gondolunk.

Bálint Benczédi Ferenc unitárius püspök szerint Dávid Ferenc a reformáció igazi mintaembere volt, akinek életében a reneszánsz igazságességének ötvöződik a protestantizmus lelkiismeret-központúságával.

A templomban mondott beszédében Tókes László volt református püspök úgy fogalmazott, hogy Dávid Ferenc előkészítője volt a modern kori vallási és lelkiismereti szabadságnak. Reményét fejezte ki, hogy a Magyar Országgyűlés példáját követve Románia parlamentje és az Európai Parlament is a vallásszabadság napjának nyilvánítja január 13-át, a vallásszabadság tordai kihirdetésének napját.

Kovács István sepsiszentgyörgyi lelkész, Kaveczkiné dr. Farkas Katalin gondnok és Demján László korábbi presbíter a Dávid Ferenc szobor előtt

A hálaadó istentiszteleten prédikáló Rácz Norbert Zsolt kolozsvári belvárosi lelkész megemléltette: az unitárius egyházban 150 évvel ezelőtt fogalmazódott meg a kolozsvári szoborállítás szándéka. Mindig voltak, akik hittek benne és ez meghozta az eredményt.

Örülök, hogy ebben a felemelő élményben részem lehetett!

Külön örömmre szolgált, hogy a Budapesti Unitárius Egyházközség köszönetül díszoklevelet kapott a szobor felállításához az egyházközség tagjai által tett adományokért, melynek összege meghaladta a 400 ezer forintot.

Kaveczkiné dr. Farkas Katalin gondnok

Hangos Biblia Ószövetség

Június–augusztus hónapokban zajlott templomunkban a Királyok második könyvének gyülekezeti tagok általi hangrögzítése. Ezzel járultunk hozzá ahhoz a projekthez, amely által az idén a teljes Ószövetségi Szentírás szövege kerül megszólaltatásra emberenként 3 perces szakaszok által. A program megvalósításához becslés szerint mintegy 1700 felolvasóra van szükség. A készülő hangfelvétel vélhetően 5000 perc körül lesz, vagyis több mint 82 óra. A hangfelvétel legalább 12 városban zajlott és zajlik. A kiadvány várhatóan a Vatikáni Könyvtárban is elhelyezésre kerül. A projekt kezdeményezője és vezetője Benyik György szegedi biblikus professzor.

A Budapesti Unitárius Egyházközség az általa vállalt 2 Királyok könyvet – a lelkészünk szervezésében – 51 szakaszra osztva szólaltatta meg az alábbi személyek közreműködésével, akiknek ez úton is köszönetet mondunk: 1. dr. Czire Szabolcs; 2. dr. Ferenczi Enikő; 3. Czire Ráhel Orsolya; 4. Czire Hanga Debóra; 5. Tóth Katalin Ilona; 6. Adorján Zsolt; 7. Soós Judit; 8. Mester Éva; 9. Léta Jolán; 10. dr. Ásványi Tibor; 11. Józán Ildikó; 12. Kovács Katalin; 13. Valkai Melinda; 14. Szolnoki-Vékás Olívia; 15. Czukorka Katalin; 16. Füredi György; 17. Mester Éva; 18. Czimmermann Katalin; 19. Fodor Dorottya; 20. dr. Vajda Miklós; 21. Kocs Tünde; 22. Józán Ildikó; 23. Kiss Ernőné; 24. Buzogányné Bárócz Irén; 25. Sigmund Julianna; 26. Rabár Péter; 26. Pisák Margit; 27. Mihály Panka; 28. Kisgyörgy Rozália; 29. Marlók Bori; 30. Bernáth Márta; 31. Bencze Margit; 32. Orbán Erika; 33. Kisgyörgy Apor; 34. Marlók Bori; 35. Bernáth Márta; 36. Mészáros Nóra; 37. Sólyom Sára; 38. Kecskés Ildikó; 39. Sass Bernadett; 40. Durugy Andrea; 41. Rabár-Nagy Adél; 42. Rózsa Viktória; 43. Faluvégi Mátyás; 44. Pitó Ferenc; 45. dr. Fori Hajnal; 46. Benk Szilárd; 47. Bartha-Pál Aba; 48. dr. Bardócz-Tódor András; 49. Kulcsár Júlia; 50. Antonya László; 51. Orbán Erika.

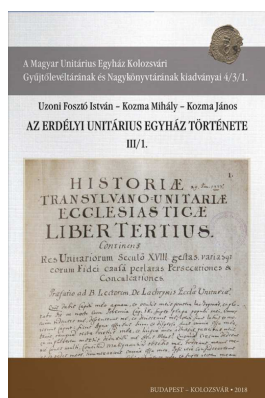
Ifjúsági Napok

„Isteni akarat van abban, hogy hová születünk, hogyan szocializálódunk, hogy milyen lehetőségek adatnak meg számunkra arra, hogy értelmes életet éljünk. A lehetőségekkel való élés viszont – minden előzmény ellenére – a mi akaratú döntésünk és elkötelezettségünk eredménye.” – szöveg a meghívás a fiatalok felé az augusztus utolsó három napján rendezett Ifjúsági Napokra. A gyülekezet magyarkúti vendégházában tizenhatan gyűltünk össze. A találkozón részt vett a teljes lelkészi család is. Ismerkedés, közös főzés, élménymesélés, csoportjátékok, egylettervezés alkotta a hangulatos együttlét fontosabb elemeit. A fiatalok humoros történeteket meséltek (a más felekezeteknél) hittanóráikról, konfirmációs felkészülésükről, ifjúsági műsorokban való szereplésekről. A nevelés fontos eleme a közös munka jelszóval kirámoltuk és kitakarítottuk a vendégház nyárikonyháját.

A találkozón készítettük elő a közelgő tanévnyitói istentisztelet meglepetés-műsorát, a villámcsődület jelleggel előadott Erdős Virág *Na most akkor* versét. A performansz soronként válaszoló főszerepét Koncz Gergő vállalta a zsűfólásig telt templom hallgatósága előtt. Istentisztelet után tervező megbeszélést tartottunk.

Megjelent az Erdélyi Unitárius Egyház történetének III. kötete

Sok év munkája eredményeként megjelent Usoni Foszto István, Kozma Mihály, Kozma János: *Az Erdélyi Unitárius Egyház története III/1.* című kötete, a lelkész-történetíróknak a 16–18.

századi egyháztörténet felölelő, háromnegyed évszázadon át közel 4000 oldalnyi, latin

nyelven írt, kéziratban maradt műve. A Magyar Unitárius Egyház, a Magyar Unitárius Egyház Magyarországi Egyházkerülete és az Országos Széchényi Könyvtár kiadásában megjelent remekmű az unitárius egyház legnagyobb szabású vállalkozása, amelyre méltán lehetünk büszkéek mi, unitáriusok.

A kötet 7.000 Ft-os áron megvásárolható az egyházközségi irodában.

KRÓNIKA 2019. JÚNIUS–SZEPTEMBER

Június 23-án, vasárnap 11 órakor **konfirmációi ünnepi istentiszteletet** tartunk, ahol idén tíz konfirmandus tett bizonyosságot hitéről, és vett első alkalommal úrvacsorát.

Június 29-én, szombaton került sor évadzáró túránkra Magyararkúton és környékén.

Július 5-én ülésezett a Magyar Unitárius Egyház Főtanácsa, melynek alkalmával **Kavecckiné dr. Farkas Katalin** gondnokunk mint a Magyar Unitárius Egyház Magyarországi Egyházkerületének új felügyelő gondnoka ünnepélyes eskütételére, majd **Mészáros Nóra** énekvezéri eskütételére került sor. A főtanácsi ülésen **Dr. Mihály Noémit** az Egyházi Képviselő Tanács világi tagjának, valamint a Jogügyi Bizottság tagjának is megválasztották.

Dr. Mihály Noémi

A főtanácsi ülés ünnepi gálával folytatódott a János Zsigmond Unitárius Kollégium Felvinczi György dísztermében. Gyerő Dávid főjegyző felvezető köszöntője után sor került a kiemelkedő egyházzolgálati teljesítmények méltatására. **Kavecckiné dr. Farkas Katalin** gondnok a Budapesti Unitárius Egyházköztségben kifejtett kiemelkedő egyházzolgálati tevékenységéért részesült főtanácsi elismerésben.

Kavecckiné dr. Farkas Katalin

Ez úton is gratulálunk a megválasztásokhoz és az elismeréshez, és Isten áldását kérjük további tevékenységükre!

Július 30-án, kedden 19 órakor a nyár közepén ismét megtelt templomunk: a **Heartshawaii énekkar** és az őket kísérő kamarazenekar táncos bemutatóját illetve koncertjét hallhattuk: színes műsoruk, ragyogóan tiszta énekük, kisugárzásuk nagy sikert aratott a templomban. A kórus Hawaii tizenéves fiatalok formációja, akik koncerteznek a világ több pontján: európai turnéjuk budapesti állomására Berlinből érkeztek.

Heartshawaii énekkar előadása templomunkban

Augusztus 18-án, vasárnap istentiszteletünk után „**Lelkem útjai**” címmel Maria Teresa Uribe festményeiből összeállított tárlat megnyitóját rendeztük meg a gyülekezeti teremben. A megnyitón közreműködött a művész két korábbi tanítványa: Gál Judit és Avedikian Viktóra, zongorán közreműködött Mészáros Nóra.

A nyár folyamán Facebook oldalunk, plakátjaink arculata frissült, lelkészi hivatal és a részben a hittan kuckó megújult. A gyülekezet könyveinek, iratainak, fotóinak egy része a Könyvtár-Levéltárba került, ahol lehetőség van azok gondos, szakavatott tárolására.

Szeptember 8-án, vasárnap **tanévnyitó istentiszteletet** tartottunk. A szószéki szolgálatot lelkészünk végezte az Engedjétek hozzám jönni beszéddel, majd Elekes Botond főgondnok köszöntője után a vasárnapi iskolás gyermekek rövid verses-énekes műsorral, fiataljaink pedig egy villámcsődület jellegű performansszal készültek, mely nagy sikert aratott a zsűfólásig megtelt templomban.

A nyári időszakban továbbra is havonta egyszer **biblaórát** tartottunk a gyülekezeti teremben: Június 17-én, július 22-én, augusztus 26-án és szeptember 9-én egyre többen érkeztünk meg ebbe a közösségbe tartalmas beszélgetésekre.

Idén **szeptember 14-25.** között került megrendezésre az Ars Sacra Fesztivál, melynek nyitónapján, a **Nyitott Templomok Napján** évek óta egyházközségünk is részt vesz különböző programokkal: ismeretterjesztő körsétákat, kiállítás-megnyitót, koncertet, táncszíni előadást szerveztünk.

Szeptember 21-én, szombaton **Magyarkúton családi napot** szerveztünk, ahol a szabadtéri istentisztelet után több bográcspan, grillsütőn készült ebédet költött el a népes gyülekezet. A rendkívül jó hangulatú, napfényes délutánon megtelt Vendégházunk udvara: rengeteg finomság is előkerült a batyukból, majd közös éneklésre, korcsoportos foglalkozásokra került sor.

Összeállította Mészáros Nóra énekvezér

Nyárbúcsúztató rítus Magyarkúton

Nőszövetségi hírek

2019. július 12-én a Désfalvi Unitárius Egyházközség tagjai, valamint lelkésze látogatást tett egyházközségünkben.

2019. augusztus 31-én az erdélyi Unitárius Nők Országos Szövetsége (UNOSZ) elnöke, Dimény Csilla meghívására részt vettem az UNOSZ éves találkozásán, melyet ezúttal Csíkszeredában tartottak meg.

Ezen a találkozón 69 erdélyi egyházközség nőszövetsége képviselőjében 400 unitárius nőtestvérünk vett részt.

Idén **október 5-én** kerül sor a Magyarországi Unitárius Nők Országos Szövetségének (MUNOSZ) közgyűlésére és konferenciájára a Pestszentlőrinci Unitárius Egyházközségben, melyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

Sigmund Julianna, a MUNOSZ elnöke

Nyitott Templomok Napja

Szeptember 14-én a program első pontja templomunk és az épület bemutatása volt. 16 órára mintegy 40-50 ember gyűlt össze, hogy megismerkedjen az épület és egyházunk történetével.

Dr. Barabássy Sándor ezúttal is a tőle megszokott magas színvonalú előadásában ismertette a vezetés során a tudnivalókat. Minden mondatán átértett, hogy nem csak jól ismeri, hanem hiszi is egyházunkat. A Levéltár és Könyvtár felkeresésekor Muszka Ibolya adott ismertetést. A látogatók rácsodálkoztak a levéltár és a könyvtár gazdagságára és még néhány hívünk is megjegyezte, hogy először jár ezekben a termekben.

A kórséta 17 órakor az I.emeleti Gyülekezeti teremben fejeződött be, ahol a -részben cserélődött – hallgatóság Patakfalvi Ferenc, 90. éves operatőr hívünk életével, munkásságával ismerkedhetett meg. A terem falait egy gyönyörű fotókiállítás díszítette. Dr. Czire Szabolcs tiszteletes úr bevezetőjével megadta a beszélgetés keretét és alaphangulatát. Csáky Zoltán író, szerkesztő - már csak a közös gyökerek révén is – jó kérdezőnek bizonyult és Feri bátyánk remek történetekkel fűszerezve válaszolt a kérdésekre – igaz, néha kicsit elfgódott is vált az emlékezések kapcsán.

Patakfalvi Ferenc előadása a gyülekezeti teremben

18 órakor a program a templomtérben folytatódott, ahol a mintegy 80 fős hallgatóság egy gyönyörű élményben részesült. A Gaudete vonósnégyes adott ünnepi hangulatú Dvorak koncertet. A vonósnégyes tagjai: Németh Zsuzsanna, Papp Györgyi, Ludmányi Emil és ifj. Fejérvári János. A résztvevőket itt is Dr. Czire Szabolcs lelkész köszöntette, majd a koncert végén Dr. Vajda László presbiterünk és Sigmund Julianna, a Nőszövetség elnöke virágcsokorral és magyar borral köszönte meg az előadást.

Ezután rövid szünet keretében a Gyülekezeti Teremben mód volt szendvicsek és egy pohár bor mellett felfrissülni, majd 20 órakor már az udvarról szólt a talpalávaló: indult a Táncházt. Itt is meghaladta a létszám a 30 főt: másfél évestől 70 évesig. A jó zene, a hozzáértő tánctanár és

ügyes segítői remek hangulatot varázsoltak az udvarra a kellemes nyárvégi esti időben.

A rendezvény sikeres megvalósításában sokan közreműködtek, közülük is kiemelésre érdemes Mészáros Nóra énekvezérünk és Bernáth Márta presbiterünk.

Dr. Vajda László presbiter

Gondolatok, érzések az Ars Sacra napról

Ez volt a program. Ebből mit lehet látni?

Kipipálhatjuk. Megcsináltuk. Ott voltunk. Kész. DE....

Kishitűek voltunk. Kerestük előre a mentségeket, hogy miért nem fog sikerülni.

DE...

Nagyon jól sikerült! Honnan tudom? Nevetve mondtam annak, aki kérdezte, hogy nem is láttalak egész délután, hogy ez azért volt, mert én voltam a kapus. Én láttam először és utoljára az embereket.

15.35-kor már el is kezdtek szállingózni. A templom bejárás indulására már nem fértek be a lépcsőházba!

Érdeklődtek, tudták, hogy lesz és várták, hogy lássák a templomunkat. Akik a kezdést lekésték, külön kaptak idegenvezetést Sigmund Juliannától és tőlem, rendkívül hálásak voltak, hogy azt mondtuk, : Semmi baj nem lehet tőlünk elkészni. Mindenkinek szívesen megmutatunk mindent és mesélünk a templomunkról."

Ugyanígy volt ez a kiállítással, és a koncerttel is.

Akik a koncert után elmentek egytől-egyig mosolygósan, hálás szívvel köszöntek el. Én pedig büszke voltam.

Aztán a táncháznál megérkeztek a mi táncos lábú tagjaink is és egy jó hangulatú estét zártunk.

Megismertettük a várost „az egyik legegyszerűbb és emiatt a legnehezebb vallással: az unitárius vallással."

Ezen az estén megmutattuk ismét, hogy „az egyház nem kő, nem falak, nem üveg, hanem az a lelki közösség, amelyet mi emberek egymással és Istennel alkotunk."

J. Bernáth Márta presbiter

Istent kereső tábor

(Vasárnap Katolikus Hetilap, 2019. augusztus 22.)

Balatonszepezden került sor Budapest-Lipótváros, V. kerület testvér-városainak lelkészei és ezek munkatársai számára

szervezett lelki és szellemi, táborozással egybekötött találkozóra. Az augusztus 13-16. közötti időszakban első alkalommal lezajlott találkozón budapesti, torockói, torockószentgyörgyi és gyergyószentmiklósi Istent kereső lelkek voltak jelen. A Portik-Hegyi Kelemen gyergyószentmiklósi főesperes-plébános által kezdeményezett nyári megmozdulás első napján játékos bemutatkozás vezette be a programot. Ezután a fontosabb világvallásokról láthattak előadást a résztvevők. Ezt követte a budapesti és a torockószentgyörgyi, torockói unitárius közösségek bemutatása. Unitárius istentisztelet következett, majd az est folyamán a gyergyószentmiklósi Szent Miklós római-katolikus plébánia munkatársi közösségének bemutatása szerepelt műsoron.

Másnap dr. Czire Szabolcs unitárius lelkész, teológiai tanár színvonalas bibliamagyarázattal örvendeztette meg a hallgatóságot, ennek keretében az Ároni áldás elemzésére is sor került. Szentmisével folytatódott a napi program, amelynek során alapos magyarázattal hozta közelebb az érdeklődőkhöz a szentmiseáldozat részeit Portik Hegyi-Kelemen főesperes-plébános. A budapesti és erdélyi résztvevőket megtisztelte jelenlétével Szentgyörgyvölgyi Gábor V. kerületi önkormányzati képviselő, aki egyben az egyházügyi bizottság elnöke is, továbbá Boda Éva önkormányzati referens is jelen volt. Amint az a beszélgetés során elhangzott e lelki-szellemi tábor ötlete tavaly merült fel egy beszélgetés alkalmával, amit jónak talált és felkarolt a budapesti önkormányzat. A jövőre nézve elhangzott, hogy ennek a találkozóknak és táborozásnak mindenképp lesz folytatása, szeretnék azt is, ha hagyományossá válna ez a lélekfelemelő kezdeményezés. Az est során bemutatás révén a budapesti evangélikus egyház Deák-téri gyülekezete is közelebb került a találkozón résztvevőkhöz.

A harmadik nap katolikus szentmise, illetve a Finta Emese torockószentgyörgyi unitárius lelkész által bemutatott istentisztelet voltak a fontosabb mozzanatai a balatonszepezdi tábornak. Nem maradt el az egyes felekezetek tevékenységi beszámolója sem, amely bizonyos hasznos tapasztalatcsere és ötletbörze is volt ugyanakkor. A szabadidős programok idején a résztvevők strandolhattak a Balaton-partján és a közeli nevezetességekhez szervezett kirándulások sem maradtak el.

Gyülekezetünket dr. Czire Szabolcs lelkész, dr. Pori Hajnal jegyző, Sigmond Júlia nőszövetségi elnök és Soós Judit presbiter képviselték.

Végezetül az alábbi gondolatok fogalmazódtak meg és kerültek be a vendégkönyvbe: „A szeretet mindent legyőz és egységet teremt. Ezt tapasztaltuk meg 3-4 nap alatt. Gazdagodtunk lelkiekben, szellemiekben, olyan kincseket gyűjtöttünk, amit moly és rozsda nem pusztít el, amit a tolvajok nem tudnak ellopni. Adtunk és kaptunk. Hála és dicsőség Istennek.”

Ennek a találkozóknak folytatása a tervek szerint az idén novemberben az V. kerületben döntenek a testvérvárosok lelkészei számára szervezett budapesti találkozón, mely több mint 10 éve, évi rendszerességgel tartanak.

Rokaly Zsolt

Közösségépítő kávézás, teázás Egyházközségünkben

Lelkészsünk javaslatára gyülekezeti termünkben Istentisztelet után rendszeresen kávézásra, teázásra várjuk a híveket, ahol lehetőség nyílik a közvetlen beszélgetésre és egymás jobb megismerésére.

Magam részéről szívesen és örömmel vállaltam fel ezt a feladatot, hiszen a közösség tagjait így van szerencsém nekem is jobban megismerni, és velük a kapcsolatot szorosabbra fűzni.

Gyermekkoromban Édesapámmal sok időt töltöttem itt ebben a teremben, ami emlékeimben a hívekkel mindig is zsúfolással volt teli. Örömmel látom és tapasztalom, hogy mindez 2019-ben sem változott.

Úgy gondolom nemcsak az új lelkészünknek dr. Czire Szabolcsnak és nekem nagyon jó a szorosabb kapcsolattartás lehetősége, hanem valamennyiünk számára.

Hiszen itt ismerhetjük meg egymást közelebbről, és itt tudhatjuk meg:

- ha valakinek esetleg szüksége lenne valamire,
- ha valakinek egy jó ötlete vagy gondolata van a közösség fejlesztésére és annak kivitelezési lehetőségeire.

Örömmel látom, hogy a közösségépítő kávézás, teázás hagyománnyá erősödik egyházközségünkben. Szeretettel várunk mindenkit!

Soós Judit presbiter

2019-ben végzett egyházközségi szertartások

KERESZTELÉS

január 5. Kovács Levente és Czimmerman Katalin fia: Benedek

január 13. Demján Lehel Attila és Szuromi Veronika lánya: Zsófia Hanga

január 19. dr. Vékás Domokos és Dr. Vargha Fruzsina Sára fia: Mihály Benedek

április 4. Hammel László és Hammel-Páll Szidónia lánya: Noémi

április 28. Vajda László és László Katalin fia: Ádám

május 19. Hegedűs Vilmos és Püspöki Borbála lánya: Fruzsina Rita

május 26. Gyeskó Krisztina felnőttként

június 9. Prodromidisz Péter és Dr. Dénes Beáta lánya: Boglárka

június 14. Dr. Katona Botond Levente és Katona Adél Erzsébet lánya: Petra

június 14. Dr. Katona Botond Levente és Katona Adél Erzsébet lánya: Dóra

június 14. Dr. Katona Botond Levente és Katona Adél Erzsébet fia: Bence

június 22. Dr. Lenner Áron és Cene Judit lánya: Liza

július 21. Takáts András és Bagosi Hajnalka fia: Ervin

augusztus 29. Valkai Nóra fia: Noel István

ESKETÉS

május 10. Holdosi Norbert és Ravasz Enikő

május 25. Babonits Tamás és Farkas Kinga Réka

augusztus 9. Szász Jenő és Claudia Rosu

augusztus 21. Nagy Lehel és Perié Alexandra

TEMETÉS

január 25. Vitálsné Dali Mária, élt 89 évet

január 31. Szabó Márton, élt 82 évet

február 1. Dr. Barabás Csongor, élt 89 évet

február 19. Dobai Ferencné Polgár Margit, élt 88 évet

április 12. Sándor Árpád, élt 92 évet

május 5. Rozsnyai Béla, élt 69 évet

május 23., Gombos Attila Gábor, 75 éves

május 27., Bartha Gábor, 76 éves

július 3., Kulcsár János, 74 éves

szeptember 6., Kiss Mihály, 69 éves

Unitárius vallási műsorok a közmédiában

Szeptember 29. – 11:00 óra Élő közvetítés a hódmezővásárhelyi unitárius templomban tartandó őszi hálaadási istentiszteletről.

Október 4. – 13:30 óra Kossuth Rádió – Egy az Isten! - Unitárius félóra (tudósítás a Hőgyes Endre utcai templom új orgonájának felavatásáról és a pestszentlőrinci templom felújítása alkalmából tartott ünnepi istentiszteletről)

November 15. - 13:30 óra Kossuth Rádió – Egy az Isten! - Unitárius félóra (Dávid Ferenc öröksége, Dávid Ferenc szobrának avatása Kolozsváron)

November 17. Duna World, Duna TV - Unitárius Magazin (a pestszentlőrinci templom és torony felújítása alkalmából tartott ünnepi istentisztelet)

December 6. – 13:00 óra Kossuth Rádió – Egy az Isten! - Unitárius félóra.

Adventi előkészület

A karácsonyi felkészülés jegyében advent vasárnapjain kiállításmegnyitóra, koncertekre, művészi előadásokra kerül sor. Családi napot is tervezünk, mézeskalácssütéssel, adventi koszorú készítésével. A részletekről időben tájékoztatjuk a kedves híveket, érdeklődőket.

ÁLLANDÓ(SULÓ) EGYHÁZKÖZSÉGI PROGRAMOK

Családi Istentisztelet

Minden **hónap második vasárnapján** Családi istentiszteletet tervezünk. Kiemelt célunk a gyermekek-fiatalok havi rendszerességű hitoktatása, illetve a családi élmény elősegítése. A program még tervezés alatt áll, de nagyjából a következőre lehet számítani. Az istentisztelet elején a kisebb és nagyobb gyermekek is bent lennének a templomban. Számukra is élvezhető énekeket éneklünk, aztán részükre történetbe csomagolt tanítás hangzik el, majd családi áldás után távoznak a templomból. A kisebbeknek vasárnapi iskolás, a nagyobbaknak Ferenczi Enikő tiszteletes asszonnyal vallásoktatási foglalkozás kezdődik. Az istentisztelet után a felnőtteknek is foglalkozás kezdődik, párhuzamosan a gyermekekkel és fiatalokkal. Ezek lehetnek csoporttevékenységek, előadások (pl. nevelésről, családi életről, párkapcsolatról). 13:30-kor hideg ebédre kerül sor, amelyet kezdetben szendvicsekkel oldunk meg, később – megbeszélés szerint – megpróbálkozhatunk a batus-kosaras formával is. A rendezvény 14:00 óra tájban véget ér. Az idén a következő dátumokon kerül sor családi istentiszteletre: október 13., november 11., december 8.

Bibliaóra

Minden **harmadik hétfőn 18:00 órától** Gyülekezeti bibliaórát tartunk. Itt lehetőség van bibliaismeret szerzés mellett jó beszélgetésre, kérdéseink megfogalmazására, megértésre és vallásos élményszerzésre. Az idei bibliaórákon az imádkozás áll a figyelmünk középpontjában, annak sajátos helyzeteibe és témáiba egy-egy zsoltáron keresztül mélyülünk el.

Ifjúsági alkalmak

Az ifjúsági egyesület magvát a már megkonfirmáltak évjáratai alkotják, körük épülnek a baráti körből vagy más úton ránk találó fiatalok. Találkozásai minden **hónap harmadik szombatján** zajlanak 16:00 órai kezdetben a Hittan-kuckóban. Tevékenységük kidolgozásában és lebonyolításában segítünk, de csak a szükséges mértékben, tiszteletben tartva a csoport jellegének megfelelő önszerveződés szempontjait. A következő alkalomra október 19-én kerül sor.

Mentál csoport fiataloknak, 16–21 évesek

A fiatalokkal egy másik programot is tervbe vettünk, mégpedig egy önismereti csoportot. E téren sok éves tapasztalatunk van, különösen a csoportot vezető Ferenczi Enikő lelkes-mentálhigiénés szakembernek, aki lassan két évtizede vezet csoportokat fiataloknak és felnőtteknek. E tapasztalat alapján meg vagyunk győződve, hogy kevés jobb dolog történhet egy mai fiatallal, mint egy ilyen csoportban részt venni. Biztonságos környezetben dramatizált szituációs játékok, csoportvisszajelzés, célzott feladatok – csak néhány elem, amivel az oly fontos önismeret előbbre mozdítható, hogy aztán a kommunikációs

képességek, reflektált gesztusok, értékazonos viselkedés magunkkal vihető legyen a hétköznapiakba.

A hat alkalomból álló tréning minden **hónap második szombat délutánján** zajlik. Az első alkalomra november 9-én 17:00 órától kerül sor a gyülekezeti teremben. A helyek száma korlátozott, legtöbb 15 ember jelentkezését várjuk. Jelentkezés, infó: cziresza@yahoo.com

Idősek tornája

Nincs szükség a gerontológiai szaktudásra, elég a józan tapasztalat is: az idősök életminőségét kedvezően befolyásoló tényezők között meghatározó a rendszeres mozgás. Mindennek a hatása fokozódik, ha a mozgás célirányosan tervezett. Ilyen megfontolás mentén szeretnénk segíteni idős testvéreinknek, és kínálni számukra egy rendszeres tornalehetőséget, **minden szerdán 11:00 órától**. A találkozók alkalmával lehetőség van az idős korral járó életkérdések megbeszélésre is, előadások vagy spontán beszélgetés formájában. Nem szükséges semmi eszközt magunkkal hozni. A foglalkozásokat Sigmund Julianna idősekre szakosodott gyógytornász vezeti. Az első alkalomra október 2-án kerül sor.

Gitárokztatás minden korosztálynak

Dr. Tokos Zoltán gitárművész, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának nyugalmazott tanára „Bevezetés a gitározás alapjaiba” címmel újraindítja gitáróráit, mégpedig ingyenesen! Az órákra vasárnaponként istentisztelet előtt és után megbeszélés szerint kerül sor. A kurzuson tanultak alapján a jelentkező képes lesz ún. tábortűz melletti zenélésre, de a klasszikus gitárjáték alapjait is megtanulhatja a művész úrtól. Az órákra jelentkezni vasárnaponként személyesen Tokos Zoltánnál lehet. Az új csoport október 6-án indul a családi istentisztelettel párhuzamosan.

Budapesti Unitárius Kamarakórus

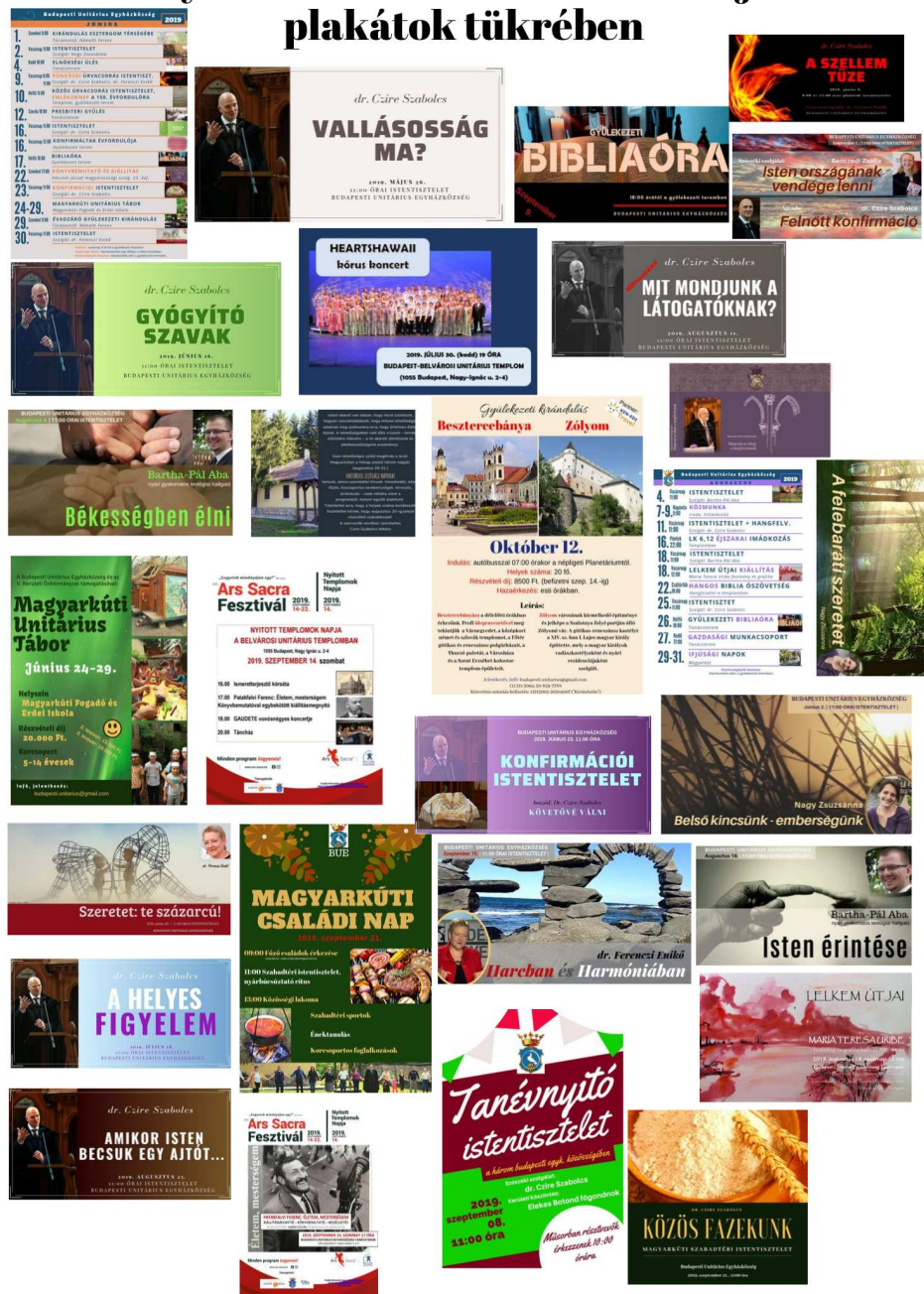
Tagjai a Budapest-belvárosi illetve a Bartók Béla Unitárius Egyházközség hívei - továbbra is vár mindenkit, aki meg szeretné tapasztalni a közös éneklés élményét. A kórus repertoárján unitárius énekek, népdalfeldolgozások, klasszikus kórusművek mellett mai korunk könnyedebb zenei darabjai, spirituáléi is helyet kapnak. Az évadban rendszerint adventre, húsvétra (idén a Passió mellett Pergolesi Stabat Materet is énekeljük) és évadzáró koncertre illetve egyéb fellépésekre készülünk.

Próbáink rendszerint péntek délután, illetve a vasárnapi istentisztelet után zajlanak, megbeszélés szerint. Jelentkezni Mészáros Nóra énekvezérnél lehet. (+36 70 2211 770, nora.zita.meszáros@gmail.com)

Lelkészzel beszélgetni

Lelkigondozói vagy más jellegű beszélgetésre várja a lelkész minden kedves hívünket vagy a vallásunk iránt érdeklődőket. Időpont egyeztetés a 30-659-7788 telefonszámon, cziresza@yahoo.com elektronikus postacímen vagy Facebook messengeren.

Gyülekezeti életünk közelmúltja plakátok tükrében

A HÍRLEVÉL kiadója a Budapesti Unitárius Egyházközség Presbitériuma
Megjelenik 50 nyomtatott példányban és elektronikus (pdf) formátumban
Szerkesztő: Zoltán Csaba – A HÍRLEVÉL-lel kapcsolatos leveleket kérjük a **Budapesti Unitárius Egyházközség 1055 Budapest, Nagy Ignác u. 2-4. (telefon/fax: 311-3094)** alatti címére vagy elektronikus levélben a budapesti.unitarius@gmail.com címre küldeni.